

ASOCIAȚIA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR ȘI PESCARILOR SPORTIVI DIN
ROMÂNIA

PERSOANĂ JURIDICĂ DE UTILITATE PUBLICĂ NR. 1561/A/2000 DIN REGISTRUL NAȚIONAL
MEMBRĂ A CONSILIULUI INTERNAȚIONAL AL VÂNĂTORII ȘI CONSERVĂRII VÂNATULUI
MEMBRĂ A FEDERAȚIEI ASOCIAȚIILOR DE VÂNĂTOARE ȘI CONSERVARE A FAUNEI SĂLBATICE DIN
UNIUNEA EUROPEANĂ

020882, București
Calea Moșilor, 128 Sector 2
CIF : RO 24251140

Website: www.agvps.ro
E-mail : agvpsrom@yahoo.com
Tel. : 021- 314.36.07; 021-313.33.63;
Fax : 021-313.68.04

Nr. 304/01.04.2016

Către,
Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
Doamnei Secretar de stat Erika Stanciu

În numele asociațiilor vânătoarești afiliate, vă aducem la cunoștință două probleme de interpretare a legislației în vigoare, care afectează managementul faunei cinegetice și desfășurarea în condiții de legalitate a vânătorii.

1. Problema combaterii câinilor și pisicilor hoinare din cuprinsul suprafeței productive cinegetic a fondurilor cinegetice.

Potrivit prevederilor legii, paznicii de vânătoare ai gestionarilor fondurilor cinegetice sunt dotați, în mod obligatoriu, cu arme de vânătoare, ca arme de serviciu, pentru efectuarea combaterii dăunătorilor faunei cinegetice și recoltării vânatului pentru care sunt autorizați. În continuarea legii, prin prevederile Ordinului nr. 353/2008, se precizează că autorizațiile de vânătoare se eliberează doar pentru speciile de faună cinegetică, nu și pentru câinii și pisicile hoinare. Legea mai precizează că paznicii de vânătoare pot împușca câinii și pisicile hoinare în timpul îndeplinirii sarcinilor de serviciu, deci și în afara desfășurării acțiunilor de vânătoare. În contextul expus, dispozițiile organelor de poliție specializate din unele județe, de a se elibera autorizații de vânătoare paznicilor de vânătoare pentru a putea purta și folosi armele de serviciu, pune gestionarii fondurilor cinegetice în situația de a elibera forțat paznicilor de vânătoare, autorizații de vânătoare în grup restrâns, care nu se pot însă folosi decât atunci când paznicii sunt însoțiți de cel puțin un vânător și, în mod normal, pe timpul zilei.

În opinia noastră, aceste dispoziții ale organelor de poliție, fără temei legal, sunt abuzive și de natură a stânjeni combaterea dăunătorilor vânatului și, prin aceasta managementul eficient al faunei cinegetice.

Problema se poate soluționa fie prin clarificări interministeriale, fie prin conceperea unui tip de autorizație de combatere a câinilor și pisicilor hoinare, pentru utilizare exclusivă de către personalul de teren al gestionarului fondului cinegetic, fie prin modificarea corespunzătoare a prevederilor Ordinului nr. 359/2008.

2. Problema acordării de autorizații de vânătoare posesorilor de permise de vânătoare care nu sunt membri ai nici unei asociații vânătoarești gestionare de fonduri cinegetice.

În opinia noastră, potrivit prevederilor art. 27 și art. 32 din Legea 407/2006 actualizată, vânătoarea în România se poate exercita numai de către vânătorii români sau străini, studenții instituțiilor de învățământ licențiate ca gestionari de fonduri cinegetice și de personalul tehnic al gestionarilor acestor fonduri.

În ceea ce privesc vânătorii, aceștia pot practica vânătoarea în România, potrivit art. 27 din legea precizată, numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- posedă permis de armă, pentru folosirea armelor în România, în Europa sau în orice altă țară de origine;

- posedă permis permanent de vânătoare dobândit în România sau permis temporar de vânătoare în România, dacă posedă un astfel de permis sau licență de vânătoare în țara de origine;
- posedă autorizație individuală de vânătoare, eliberată pe numele său, ori este înscris în autorizația colectivă de vânătoare, eliberate de gestionar;
- posedă talon de asigurare pentru accidente și răspundere civilă în legătură cu activitatea de vânător.

Potrivit prevederilor art. 1 lit. ae) din Legea nr. 407/2006 actualizată, nu poate fi considerat vânător în România decât „*persoana fizică licențiată, membră a unei organizații gestionare de faună cinegetică, care ocrotește, îngrijește și extrage fauna cinegetică în condițiile legii*”.

Din coroborarea prevederilor art. 1 lit. ae) și art. 27 rezultă că, în România, nu pot practica vânătoarea decât membrii-vânători ai unei/unor organizații vânătoarești gestionare de fonduri cinegetice și vânătorii străini, iar, prin excepție de la această regulă, studenții și personalul tehnic angajat al gestionarilor fondurilor cinegetice. Așadar, pe lângă cele patru documente cerute imperativ de lege pentru practicarea vânătorii în România, de către vânătorii români, împuterniciții gestionarilor de fonduri cinegetice, în cazul eliberării autorizațiilor individuale sau colective în grup restrâns, și organizatorii de vânătoare, în cazul înscrierii vânătorilor în autorizațiile colective de vânătoare, mai trebui să solicite vânătorilor un document, prin care aceștia să facă dovada apartenenței la o asociație gestionară de fonduri cinegetice (carnetul de membru eliberat de o astfel de asociație). Fără a se convinge de apartenența posesorilor de permise de armă, permise de vânătoare și taloane de asigurare la o asociație vânătoarească gestionară de fonduri cinegetice, împuterniciții gestionarilor nu pot elibera solicitanților autorizații individuale de vânătoare și nu-i pot înscrie nici în autorizațiile colective în grup restrâns, iar organizatorii de vânătoare nu-i pot înscrie în autorizațiile colective de vânătoare, fără a risca comiterea infracțiunii de complicitate la braconaj, făptuită de deținătorii celor trei documente prevăzute de lege, dacă nu au și calitatea de membri-vânători în accepțiunea art. 1 lit. ae) din Legea nr. 407/2006 actualizată.

Deși prevederile legii par confuze, din cauza susținerilor contradictorii ale celor ce au fost consultați cu ocazia elaborării modificărilor și completării aduse ei, o altă interpretare nu credem că li se poate da, cu bună credință.

În concluzie, cei aproape 20.000 de deținători de permise de armă și de permise de vânătoare care nu au și calitatea de vânători în accepțiunea legii, deci care nu sunt și membri-vânători ai unei asociații vânătoarești gestionare de fonduri cinegetice, au posibilitatea propriei opțiuni: de a se înscrie într-o asociație vânătoarească gestionară de fonduri cinegetice, afiliată sau neafiliată la AGVPS, sau de a rămâne simpli deținători de permise de armă și de permise de vânătoare, fără obligația de a ocroti și îngriji fauna cinegetică. Însă cei din urmă pierd, deliberat, și dreptul de a putea lua parte la extragerea surplusului de faună cinegetică, în condițiile legii. Deci pierd dreptul de a practica legal vânătoarea în România.

Față de opiniile emise de noi mai sus, am dori intervenția dvs., inclusiv la nivelul MAI, pentru aplicarea întocmai a prevederilor legii.

Dacă considerați insuficiente argumentele aduse, vă stăm la dispoziție pentru eventuale detalii și clarificări în plus.

Cu stimă,

Președinte executiv,

Dr. ing. Neculai Șetaru

